

Vi har sammen med Dansk Folkeparti i finansloven for indeværende år afsat en pulje på 50 mio. kr. til sundhedscentre, som der har været et sandt stormløb på. Min hukommelse rækker til, at det er i størrelsesordenen 61 kommuner, der har lagt billet ind på det.

Det er også baggrunden for, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti her for et par dage siden i den nye kræftindsats har fordoblet de statslige midler til den her ordning for at understøtte, at kommunerne tager det ansvar på sig, sådan at vi får sat mere fokus på forebyggelse og på sundhedsfremme derude, hvor folk bor og færdes, i skoler, i daginstitutioner, i ældreomsorgen, der, hvor man kan gøre en forskel i folks hverdagsliv, og sådan, at vi får kommunerne til nu at gøre den genoptræningsindsats, der betyder, at f.eks. den store satsning, vi har lavet ved at øge den elektive kirurgi, nu også følges op af noget ordentlig genoptræning.

Det er selvfølgelig fint og godt, at langt flere mennesker end før har kunnet få en ny hofte f.eks. og har kunnet få den tidligere, men det er selvfølgelig også vigtigt, at det følges op af en hurtig genoptræningsindsats, sådan at man får den maksimale glæde af det kirurgiske indgreb. Det er jo det, der er hele ideen med modellen her.

Det er også i det lys, at de justeringer, der er af samtykkereglerne – fru Anne Baastrup spurgte til det – skal ses. Jeg tror, at danske patienter har en grundlæggende forventning om, at de mennesker, de møder på deres vej i det behandlende sundhedsvæsen, kommunikerer med hinanden, og det vil vi nu tage hånd om, sådan at der kommer en ordentlig informationsstrøm til gavn for den enkelte patient, herunder den enkelte patients sikkerhed.

Så skal jeg endelig til det spørgsmål, der blev rejst her til sidst om hovedstadsområdet, sige, at det jo er fuldstændig op til kommende økonomiaftaler med regionerne, kommende finanslovaftaler her i huset at tage stilling til, hvor mange ressourcer der skal være i de forskellige regioner.

Det, lovforslaget her tager sigte på, er jo givet, at vi bruger de ressourcer, vi bruger i dag. Hvordan de så skal fordeles mellem fem regioner, er jo pr. definition et nulsumsspil. Det er de samme penge, der er i spil. Hvis nogle skal have mere, skal andre have mindre.

Derfor kunne det være interessant, hvis de, der nu rejser spørgsmålet om hovedstadsregio-

nen, meget konkret ville pege på, hvor den her model skal justeres, og hvilke andre regioner, hvilke andre dele af Danmark det er, der skal have færre ressourcer. Det må man jo kunne dem aftvinge et svar på.

Vi er styret af det hensyn, at danskerne, uanset om de bor i Aalborg eller Ålsgårde, skal have den samme adgang til sygehusbehandling af internationalt tilsnit. Det skal ikke være egen pengepung, og det skal heller ikke være indtjeningsforholdene på den egn, man bor i, der er bestemmende for det sundhedstilbud, man får. Derfor er det logisk, at der må finde en vis udligning sted.

Det er i øvrigt tankevækkende, at de partier, der, når vi snakker primærkommuner, skoser regeringen for, at vi endnu ikke er mødt op med en udligningsreform, er de samme partier, der nu står og skoser os for, at vi i den her sundhedsreform jo altså udligner sådan, at regionerne uden for Københavnsområdet alt andet lige får et bedre økonomisk afsæt.

Kl. 12.10

Det efterlader i øvrigt ikke noget hul i hovedstadsområdet, for det her fases ind over en årække, og selv med en minimal realvækst på sundhedsområdet, bare 1 pct., hvilket er lavt, hvis man ser det i historisk perspektiv, så er det hul, de påstår der er, mere end fyldt op, inden vi kommer frem til det.

Derfor er situationen den, at alle de nye fem regioner vil blive født med et ligeværdigt og stærkt økonomisk afsæt for at kunne løse denne vigtige opgave, som kort fortalt går ud på at gøre et rigtig godt dansk sundhedsvæsen endnu bedre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 9 stemte for, 96 imod.

Ændringsforslag nr. 1 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 3-5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 9 stemte for, 95 imod.